

fragMENTaTION 4

Julien Bismuth

Ball

2012

Sanatçının izniyle | Courtesy the artist

Bilinmeyen İmgenin Peşinde Performans ile Heykel Arasında Bir Koridor: Julien Bismuth Projesi

Julien Bismuth'un "Ball" isimli projesi, sanatçının New York'taki atölyesinde çektiği bir dizi fotoğraftan oluşuyor. Bu renkli fotoğraflarda sanatçının siyah renkli bir topu yerde farklı biçimlerde yuvarladığı görülüyor. Biraz dikkatli bakıldığında anlaşılabileceği gibi, bu top sıradan bir oyun aracı değil. Julien'in çalışmasında karşılaştığımız "görsellik" farklı bir karaktere sahip. Daha önceki birçok çalışmasında olduğu gibi sanatçı bu kez de, kesinliği olmayan, bakan kişinin düşünce ve soyutlama gücüne göre farklı farklı yerlere götürebileceği bir "fikir" üzerinde yoğunlaşıyor.

Sözü fazla uzatmadan bu çalışmanın ilk bakışta gündeme getirdiği birtakım sorular ve onların yanıtları üzerinde yoğunlaşmakta fayda var:

Soru Bir: Bir tür bilmecе karşısında mı izleyiciler? Hem evet, hem de hayır.

Soru İki: Belli bir anlamı, soyutlama ya da kavramsallaştırma eğilimi var mı bu renkli fotoğrafların? Çok güçlü bir kurguyu, alabildiğine ıalın ve "olağan" sınırına indirebilen imgeler, elbette kavramsal bir karaktere sahip.

Soru Üç: Peki bu çalışmayı nasıl nitelendirebiliriz? Performans mı, kurgulanmış fotoğraf mı? Yoksa yerleştirme mi?

Sanatçının şimdiye dek geliştirdiği tüm işlerinde "sınıflandırmaları" altüst eden bir eğilim var. Kategoriler ötesinde kalan bir noktada "görsel imgeye" yoğunlaşırken, her elemanı, her malzemeyi istediği gibi kullanması Julien'in en önemli karakteridir. O bazen bir yazar, bazen bir senarist, bazen de şair kimliğiyle işlerini formlandırdığında, sonucun ne olacağından çok, süreçle (process) ilgilenir. "Çalışma" bazen bir kitap, bazen bir ses heykeli, bazen de kolaj olabilir.

Bu soruları ve yanıtları Julien'in "Ball" isimli projesine daha da yakınlaşıp, bir "yorum aralığı" aşmak için kaleme aldım. Ama ben de nereden başlayacağımı bilemiyorum. Çünkü sıradan bir bakışla açılmayacak kadar ıalın, yoğun imgeler var bu çalışmada. Fotoğraflar arasındaki diyalog belli bir anlatım gücüne sahip. Sanatçının kendi vücudunu kullanarak kurguladığı her karede belli bir gerilim fark ediliyor. Bu da, fotoğraflar ıan ıana geldiğinde belli bir "anlatımın" ortaya çıkmamasıyla desteklenen bir durum. Anlatım, anlam ve anlamsızlık kavramları üzerine adeta bir dilbilimci gibi yoğunlaşmasına rağmen Julien, deneylerini görsel bir sanatçının cesaretiyle gerçekleştiriyor. Topun yuvarlak olması son derece bilinen bir olgudur. Julien bu "yuvarlaklığın" içini ve dışını ayrı ayrı sorgulayarak, çalışmasının sıradan gözükmeye riskiyle birlikte kavramsal bir sorgulamanın kapılarını aralıyor. Çünkü dozu son derece minimal bir çizgiye indirgenmiş olsa bile, belli bir mise-en-scène bu fotoğraflara sahnelenmiş hissini katıyor.

Sanatı düşünmekle, sanat yapmak arasındaki sınır bölgesinde çalışan bir "görsel işçi" olarak Julien'in "Ball" projesi, açık uçlu bir karaktere sahip.

In search of the Unknown Image A Passageway between Performance and Sculpture: Julien Bismuth's Project

Julien Bismuth's project titled "Ball" is comprised of a series of photographs he shot in his studio in New York. These color photographs show him rolling the ball in various ways. A closer look allows the viewer to understand that this is not a regular ball. The "imagery" we encounter in Julien's work has a different quality. As in many of his previous works, the artist has once again focused on an "idea" that has no certainty and can be interpreted in many different levels depending on the viewer's thinking and conceptualizing.

It is best to dwell on some of the questions and their answers that this work brings forth at first glance:

First question: Are the viewers faced with a kind of puzzle here? Well, both yes and no.

Second question: Do these color photographs have a tendency to abstract or conceptualize certain meaning? As these images are able to carry a very strong construction to a simplified and "natural" limit, certainly there is a conceptual element here.

Third question: Well then, how can we characterize this work? Is it a performance, a constructed photograph? Or is it an installation?

So far in all his works, the artist has shown a tendency to subvert all and any "classifications". Julien's most important characteristic is his focusing on a "visual image" at a point beyond categories, and using all elements and materials as he wishes. He is more interested in the process rather than the end result, and he forms his works sometimes as an author, sometimes as a scenario writer, or at times as a poet. "The work" can sometimes be a book, sometimes a sound sculpture, or at times a collage.

I wrote these questions and answers to get even closer to Julien's project "Ball" and open up a "passageway for interpretation". But I too don't know where to start; because the images in this work are very dense and cannot be simply deciphered. The dialogue between the images carries a certain narrational power. We can feel a certain tension in each frame the artist constructed by using his own body; and this is supported by the absence of a "narrative", even when all these frames are juxtaposed. While working with the concepts of narration, meaning and absence of meaning almost like a linguist, he conducts his experiments with the bravado of a visual artist. It is a very well known fact that a ball is round. By questioning the inside and the outside of this "roundness", Julien opens the door to a conceptual analysis while carrying the risque of seeming ordinary; because even though diminished to a minimal degree, a certain mise-en-scène adds a feeling of being pre-staged to these photographs.

As a "visual worker" who works in that borderline between thinking about art and making art, Julien's project "Ball" has an open-ended quality.

Shanghai, September 2012

